

KUNSZENTMÁRTONI UJSÁG

TÁRSADALMI HETILAP

ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egész évre 8 k., félévre 4 k., negyedévre 2 kor.
Megjelenik minden vasárnap. Hirdetéseket felvesz
a kiadóhivatal.

FELELŐS SZERKESZTŐ:

DR. KOVÁCS JOZSEF
ÜGYVED

SZERKESZTŐSÉG: Kossuth Lajos-utca 1193. sz.
Dr. Kovács József ügyvédi irodájában.

KIADÓHIVATAL: Wolf Dezső könyvnyomdája

Nehéz gondok.

Sokak előtt bizony unalmas már folytonos cikkezésünk a drágaság kérdéséről, mi azonban arról nem tehetünk: kénytelenek vagyunk arról írni, ami a nagy közönséget legjobban érdekli, ez pedig nem más, mint a megélhetés ügye.

Nehéz gondok nehezednek most a fogyasztó közönség vállaira. Hogyan fog megélni, mi lesz vele a télen? Nagy, nehéz gondok ezek, ezeknél nagyobb, nehezebbet már képzelni sem lehet. Az árak napról-napra olyan rohamosan emelkednek, hogy már ki sem lehet menni a piacra, mert tömött erszény kell ahhoz, hogy valamicskét birjunk vásárolni.

De nemcsak az egyes, a mindennapi élelemhez szükséges cikkek árai emelkednek, hanem áremelkedés van az egész vonalon. A burgonya ára épúgy emelkedik, mint a zsír és sza-

lonna ára; a tej és tejfel épúgy drágán kel, mint a fa és a szén. Vegyük például a zsirt. Nemrégén 5-6 korona volt kilója. Most 10 korona. Egy-két nap múlva lesz 11 korona. Akinek 10 kiló zsirja van, az már gazdag ember. Most nem azt kérdezik Kunszentmártonban, hogy mennyi pénze van a takarékpénztárban, hanem, hogy hány kiló zsirja van?

Mi lesz velünk? ezt kiáltja a fogyasztó közönség. Itt van a tél, a hosszú hideg idő és sem élelmiszerünk, sem tüzelő anyagunk nincs. És nem is lesz, ha a hatóság sürgősen nem intézkedik, mert nincs elegendő pénze a fogyasztó közönségnek, hogy a folytonos áremelkedést megtudja fizetni.

Amíg az árak normálisan emelkedtek, nem szólt senki. Ötven-száz százalékos áremelkedést csak kibirtunk valahogy, az eladónak is kellett egy kis haszon. De, amikor a zsír kilója az eredeti 2 koronáról 10 koronára

ugrott, ökölbe szorult a kezünk. Hogy fogunk megélni 10 koronás zsir mellett, hiszen zsír nélkül még burgonyát sem lehet főzni? Azután bevagyunk-e biztosítva a felől, hogy a zsír ára nem fog emelkedni? Bizony nem vagyunk. Mert ha két hét alatt 3-4 koronával emelkedett a zsír ára, egészen biztos, hogy a tél folyamán szintén emelkedni fog 4-5 koronával, ha nem többel.

Nem veheti tehát senki rossz néven a fogyasztó közönségtől, ha panaszkodik. Ugy-e bár, van elég ok a panaszra? Hiszen nem azt panasolja, hogy nem telik új ruhára, új cipőre, hanem azt, hogy nem telik élelemre. Régi, ócska ruhában, cipőben csak el tudunk járni, de, hogy dolgozzon az ember, ha nem evett, ha koplalt. Már pedig szép kilátása van a fogyasztó közönségnek arra, hogy ócska, régi ruhában végig fogja koplalni a telet, mert teljesen ki van zárva, hogy a

Lángok.

Irta: Szentimrei Mártha.

S Giza, aki előtte a nőies báj, finomság, önfeláldozás eleven megtestesülése volt, amíg apja arra akarta kényszeríteni, hogy a tenyeres, talpas gazdaleányok közül válasszon, — most rutnak és durvának tetszett. Már nem volt más, mint egy kis könnyelmű zsidó leány, aki nyakába varrta magát. A házhoz jött, mint egy kóbor macska, s ott maradt.

Másnap látogatást tett Tordai Ágneséknél. S azontul minden nap. Egy fehér leányszoba lett a paradicsoma, melynek butorait, csipkeit a «fleur d'amour» illata hatotta át, melyben ezüstös hang zongorakiséret mellett énekelte az ő nótáját.

— Szeretem a rusticus embereket, — mondta Ágnes, — akik becsületesek, nyitlak s a leányt nem csupán kíváncsú prédának tekintik, mint a városi férfiak.

A rusticus ember jóformán akkor ocsudott fel hetek óta tartó édes mámorából, midőn az eljegyzési lakomát követő reggelen fölébredt mélyszégyenből s szemébe csillant karikagyűrűje.

— Mit szól ehhez, Giza? Eléggé férfias volt azonban ahoz, hogy a feleletet, melyet erre a kérdésre várhatott, gyáván ne odázza el.

Halljuk, mit szól! S még aznap leutazott a pusztára.

Giza örvendezve futott ki a szánecillingerésre, s majdnem megfojtotta ölelésével. Gömbölyű, barna kezecskéivel maga veregette le a havat ura finom városi bundájáról.

— De soká hagyta magamra! Most aztán nem egyhamar cserétem el a nagyságos urat... A nagyságos ur zavartan hűmmögött. Pesten, a kávéházban, vagy sikamlós couplékat dudogató barátai között, a fizetett szerelem városában egyszerűnek, könnyűnek tetszett a szakítás. Itt, a hótól fedett, komoly, szüzi pusztán, saját hajlékában, melyben Giza rendelkezett, torkán akad a mondani valója.

Giza terített. Maga hozta a jó forró theát s mellé a fűstről éppen most lekerült disznósajtot. Puha kenyérseletek kínálták magukat pirosszalagos kosárkában. Kedvesen sürgölődött az asszony piros bársony pongyolájában, fekete haja pikánsul bodorodott a lámpafényben.

Ambrus hallgatagon, szórakozottan nyult a cukortartó után, s Giza tekintete az ujján levő karikagyűrűre esett. Ambrus felfogta tekintetét, stókusán várva mi következik most? Ájulás? Az volna a legjobb. Átok? Azok is elhangzanak.

Giza keble hevesen hullámozott, arca átszel-

lemült, szemei felragyogtak, s édes-nevetős sárral borult Ambrus nyakába.

— Én drágaságom okos emberem... te haza bölcsé! Hát karikagyűrűt vettél, hogy ott fenn ne sejtse senki, hogy nem esküdtünk még meg. Nem akarsz, hogy valaki ezt a szememre vetesse. Lásd, azelőtt ez nekem eszembe se jutott... csak ha melletted lehettem. De most, hogy olyan sokáig magamban voltam, mindenféle gondolat környékezett. Mégis jó volna, ha megesküdnék. Hirül hozták, hogy az édesanyám régóta nagy beteg. Mikor félrebeszél, engem emleget. Talán meglátogathatnám, talán megbocsátana, ha tudná, hogy megesküdtünk.

— Nézzed, Giza, te mindig az én édes kis cigányom voltál. Megbecsültelek, habár gyerekésszel adtuk magunkat össze, s az ilyen dolgok rendesen megbosszulják magukat — a nőn. Megbecsüllek ezután is, ha okos leszel. Lásd, én most törvényhozó vagyok, sok ezer szem tekint reám. Idáig pusztán, parasztmódra éltem s mivel rokonaim is parasztok, idegennek érzem magamat az uri társaságban. Csak úgy verhetek abban igazán gyökeret, ha mellém áll egy asszony, ki származásánál, nevelésénél fogva odatartozik.

Igen, Giza, megházasodom. Feleségemmel a fővárosban fogok élni, s te háborítatlanul tovább élhetsz pusztámon, melyet oly nagyon megszerettél.

folytonos áremelkedés mellett meg legyen a mindennapi élelmünk.

Sürgős segítség kell tehát a fogyasztó közönség részére, hogy megélhetése biztosítva legyen. A hatóságnak most már bele kell avatkoznia az ügybe, nem szabad szabadjára hagyni az ármegállapítást, mert iszonyu bajok lesznek. A kormány már megállapította a burgonya maximális árát, a helyi hatóságoknak is követni kell a kormány intézkedését és meg kell minden élelmiszer árát állapítani. Ha ez eddig nem történt meg, az is elég baj, de most már elérkeztünk a tizenkettedik órához, most már sürgősen kell intézkedni. Azért kell sürgősen intézkedni, nehogy későn legyen. Most még van elég élelmiszer, még most lehet vásárolni. De mi lesz, ha az élelmiszereket kiviszik? Hol fogunk akkor vásárolni?

Adakozzunk a Vörös-kereszt kórháznak.

Olykor eljövök én is, hogy a gazdaság után nézzek, és soha sem fogom elfelejteni, Giza, hogy ifjuságom legszebb tíz esztendejét együtt töltöttük. De ha egy időre inkább haza akarsz menni, a beteg édesanyádhoz, ellátlak elegendő pénzzel, s ott is gondoskodom rólad.

— No, szólj, okos asszonykám, ugy-e nem fogsz a te bálványod diadalutjába akadályokat gördíteni?

Giza hitetlen mosollyal hallgatta s nyugodtan nézett szemébe.

— Engem ne ugrass, Ambrus. Tudod, hogy én nem ülök fel minden tréfádnak.

— Komoly, jól átgondolt lépésem ez, Giza, melyet (a karikagyűrűvel ujjamon) megmásítani többé nem lehet. Gondolkozz felette és nyugodj bele.

— Nem fogja az Isten neked megengedni, hogy engem elhagyj, de rátalálsz még te magad is a jobbik eszedre.

Egy szóval sem mondta: «Ugy-e, jó voltam neked, míg nagy ur nem lettél? Míg szegényebbek voltunk, főztem neked, mostam rád, neked adtam virágzó ifjuságomat. Nem kértem tőled semmit, beértem a maradékkal, amit tányérodon hagytál. Most eldobsz...»

Nem, csak valami fanatikus hittel, hason-

HIREK

Kunszentmárton, 1915. október 10.

AZ UJ HADIKÖLCSÖN.

Bizakodó reménnyel, számítva minden magyar érzésű ember áldozatkész hazaszeretetére, harmadikban fordul az ország fiaihoz: jegyezzünk hadikölcsönt!

A hadikölcsönre való jegyzés megváltását jelenti a véradónak.

Katonáink, véreink még a harctéren vannak. Eddig diadalról-diadalra vitték igaz ügyünket, hősiességükkel új fényt árasztva a régi magyar dicsőségre. Ám a harc még áll, a döntő győzelem kivívása újabb áldozatokat kíván. Kitartás kell, pénz kell.

Mindannyian nem mehetünk el a harctérre, de mindenki segítheti tehetsége szerint harcosainkat, mindenki szolgálhatja a győzelem ügyét. És ha fiaink, testvéreink odaadják a hazának ifjú életüket, testi épségüket: vajjon megtagadhatjuk e tőlük és az országtól azt a szerény anyagi áldozatot, a hadikölcsön jegyzést, mellyel a küzdelem megrovidítését, a végső győzelem kivívását biztosítjuk?

Honfitársak, jegyezzünk hadikölcsönt!

A hivatalos jegyzési idő október hó 18-án kezdődik, azonban a harmadik hadikölcsönre már most lehet jegyezni.

Kunszentmártonban a következő helyeken lehet hadikölcsönt jegyezni: A Kunszentmártoni Takarékpénztár Részvénytársaságnál, a Gazdasági Takarékpénztárnál, a Hitel-szövetkezethetnél, a kir. adóhivatalnál és a postahivatalban.

— **A Király nevenapja.** Október 4-én, hétfőn, Ő felsége a király nevenapján, zászlódsírt öltött Kunszentmárton. A nemzeti zászlók mellett látni lehetett a német, török és az osztrák színeket is. Dél előtt 9 órakor ünnepi istentisztelet volt a róm. kath. templomban, melyen a hatóságok és az összes testületek résztvettek.

latosan az örültek rögeszméjéhez, erősítette: «Nemcsak Jehova, de a te istened is meg fog abban akadályozni, hogy másnak esküdj hűséget.»

Ambrus másnap elutazott. Giza tovább teit-vett a ház körül, mintha semmi se történt volna. S ha a képviselő három hónapos mátkasága alatt szétnézett gazdaságában, változatlan rendben találta mindent. Giza is csak olyan volt, mint máskor. Éppen hogy komolyabb lett egy kicsit.

Ambrus magában azt gondolta! Egészen olyan, mint egy kőbor macska, mely a házhoz szegődött. Nem annyira a gazdához, mint a házhoz ragaszkodik. Ugy látszik, itt fog maradni, hát — így is jó.

Egyébként Ambrus türelmetlenül sürgette esküvőjét. Valami balsejtelem kinozta, anélkül, hogy tudta volna, miért? Babonásan félt, hogy élete legszebb álma szétfoszlik, mielőtt teljesülne. Végre közeledett a várva-várt nap. Délután kellett esküdni. Mégis, boldog izgalomban már nyolckor öltözködött. Éppen kabátjába akart bujni, midőn levelet hozott az inas. A pusztáról jött, rövid volt.

— Borongós az idő idehaza, szél fúj, sóhajt a zagyvaparti fűz: hívogat. Tudd meg: amely órában esküvődre indulsz, abban az órában megyek a halálba. Isten veled! — Giza.

Ambrus belesápadt, megrázkódott. Hát

— **Rhédei János távozása.** Lapunk múlt számában tudattuk olvasóinkkal, hogy Rhédei János kir. tanfelügyelőt a vallás és közoktatásügyi miniszter Kecskemétre helyezte át. Rhédei négy évig volt a vármegye tanfelügyelője és minden igyekezetével azon volt, hogy a népoktatást fejlessze. Hogy nem volt népszerű, az annak tudható be, hogy a társadalmi körökkel nem igen érintkezett, minden idejét elfoglalta a tanítók és a népoktatás ügye.

Rhédei János az alábbi sorokban bucsuzik el a vármegye közönségétől:

Bucsuzó. A m. kir. vall. és közokt. Miniszter ur engem hivatalból, a szolgálat érdekében Kecskemétre helyezett át.

Ez ok miatt e nemes vármegyéből rövid időn belül távozzom.

A rövid 4 év alatt, mit e vármegyében eltöltöttem, ha sokat is kellett küzdenem, igen sok szeretettel és jó akarral találkoztam.

Szeretném ezt mindenkinek meleg köszönettel, személyesen köszönni meg; miután azonban ez lehetetlen, kérem barátaimat, jóakaróimat fogadják szívesen ez uton bucsu köszöntésem és azon bensőséges óhajtasomat, hogy emlékeztükben engem oly melegen őrizzenek, a mily mélységes hálával és szeretettel őket szívembe zártam. Szolnok, 1915. évi október hó 4-én Rhédei János kir. tanfelügyelő.

— **A kórházból.** Október 5-én volt meg a helybeli Vörös-kereszt kórházban az októberi vizsgálat. A katonák közül huszonnyolcan hagyták el kórházunkat részint a csapattesthez, részint feülvizsgálatra távozva. A sebesültek létszáma jelenleg harminc.

— **Szüret.** Vége a szüretnek is. Az elmúlt héten megszüretelt minden kunszentmártoni szőlőbirtokos. Egy-két helyen elég jó termés volt, a legtöbb helyen azonban annyi sem termett, hogy a házi szükségletet fedezze. A must nagy áron kelt. 70—80 koronáért vették kinn a szőlőkben.

ilyen minden asszony? Hisz eddig olyan okosan viselkedett.

Első gondolata az volt, hogy sürgönyöz az ispánnak, megbízott emberének, vigyáztasson Gizára. Már papír, toll után nyúlt, midőn mintha valaki megfogta volna a kezét.

— Mit akarsz? Ha meghal annál jobb rád nézve. Egy árnyék sem fogja zavarni boldogságodat. A múlt hervadó virágai alatt nem teyészhetnek mérges rovarok, hogy lerágják a jelen friss rózsabimbóit.

Főlkelt s a levelet a kályhába dobta, melyben már csak egy-két, hamuval takart üszök izzott. A papírlap nem fogott tüzet. Ráfujt a parázsra. Egyszer, kétszer. Most összezsugorodtak a kemény papíros szélei s fényes csik vonaglott rajtuk végig. Ambrus előrehajolva várta elhamvadását. Harmadszor is ráfujt... Hirtelen, egyszerre, zugva lobbant fel a tűz, lángja kicsapott a kályha nyitott ajtaján. Iszonyu, velőtrázó, nem emberi kiáltás verte fel a szoba csöndjét.

Az imént még a kályha előtt térdeplő képviselő végigvágódott a parquetten.

A láng, melyet önönmaga élesztett, mely egy agyonperzselt asszonyszív utolsó jajkiáltásából született — kiégette mind a két szemét.

(Vége.)

— **18—42 évesek összeírása.** Azok a népfelkelők, akik 18. évüket már betöltötték és még nem léptek a 43-ik évbe és a mult sorozás alkalmával alkalmatlanoknak találtattak, vagy felülvizsgálati uton elbocsátattak, azonnal jelentkezzenek a községi elöljáróságnál összeírás végett. A sorozás napjáról hirt adunk olvasóinknak.

— **Hősi halál.** A legújabb veszteségi kimutatás szerint **Gácsi János** 68. gyalogezredbeli kunszentmártoni illetőségű tartalékos katona hősi halált halt.

— **Hadifoglyok.** A legújabb veszteségi kimutatás szerint hadifogságba kerültek a következő kunszentmártoni katonák: **Berecz István** népfelkelő, **Varga János** póttartalékos.

— **Megégett gyermekek.** Két kis gyermek korai haláláról számolnak be az alábbi sorok. Király Istvánné csépai lakos október hó 5-én a reggeli órákban kiment kukoricát törni. Otthon hagyta két kis gyermekét, akik közül az egyik 10 hónapos, a másik négy éves volt. Királyné rázárta az ajtót az alvó két gyermekre. Tízóra tájban a szomszédok füstöt vettek észre a szobában. Az ajtót betörték. A két kis gyermeket azonban megmenteni nem tudták, mert mikorra az ajtót betörték, teljesen összeégtek. A nyomozás adatai szerint, a nagyobbik fiu, amikor felébredt gyufát kerített és felyujtotta testvérkéje bölcsőjét. A bölcsőtől tüzet fogott a többi butor is és nemcsak a 10 hónapos csecsemő, hanem a ki fiu is megégett. A nyomozás tovább folyik.

— **A burgonya maximális ára.** A kormány rendeletben szabályozta a burgonya árát. Ez a rendelet 1915. október hó 10-én, vagyis a mai napon lép hatályba. A mai naptól kezdve csak a hivatalos áron szabad venni és eladni burgonyát. Aki a rendeletet átlépi, az két hónapig terjedhető fogházzal és 600 koronáig terjedhető pénzbírsággal büntethető. A burgonya árai ezek: október 31-ig 9 korona. November 1-től november 31-ig 9 korona 50 fillér. December 1-től december 31-ig 10 korona. 1916. január 1-től február 29-ig 10 korona 50 fillér. Március 1-től május 30-ig 11 korona. Ebben az összegben benne van a szállítás költsége is, de zsák árát fellehet számítani.

— **Tolvaj vagy elmebeteg?** Egy különös eset tartja izgatottságban Kunszentmárton lakosságát. Az eset eléggé mindennapi, csak a befejezése tér el egy kicsit a megszokott történetektől és azért írjuk, hogy különös. Ugy szokott lenni, hogy a tolvaj összeszed mindent, ami elvihető, azután eltűnik, mint a kámfor és üthetjük bottal a nyomát. Az alábbi eset kivétel a rendes esetek sorából. Itt a tolvaj nem tudja bevégezni munkáját, és ott marad vérző fejjel a helyszínen ékes bizonyosságul, hogy nem valami jó szándékból került oda.

Kovács Gábor tiszaföldvári jómódu gazdálkodó október negyedikére virradó éjjel megjelent Majzik György kunszentmártoni birtokos tanyáján. A tanyán két fiu volt, egyik a gazda 19 éves Károly nevű fia. A két fiu a lóistállóban aludt négy jó ló társaságában. Éjfél után a két fiu arra ébredt,

hogy valaki járkál az istállóban. Majzik Károly hangosan megkérdezte, hogy ki az? Felelet helyett egy magas alak surrant ki az istállóból. A két fiu utána ment, azonban az idegen ember eltűnt a szemek elől. Alig tértek ismét nyugovóra, tehen bögést hallottak. A fiuk vasvillával felfegyverkezve kimentek és látták, hogy az előbbi ember vezeti a gazda két ökrét. Majzik Károly nem volt rest, utána eredt a tolvajnak és azt úgy elverte a vasvillával, hogy eszméletlenül összeesett.

Hétfőn délelőtt beszámolták az ismeretlen egyént a Vörös-kereszt kórházba, ahol dr. Gulyás János főorvos nyujtotta neki az első segélyt. Sérülése azonban olyan súlyos volt, hogy egy pillanatra sem tért magához. Hiába próbálta dr. Tancos Miklós vezető járásbíró kihallgatni, nem sikerült. Megindult a nyomozás, hogy ki is az ismeretlen tettes? Csendőrségünk megállapította, hogy Kovács Gábornak hívják és jómódu tiszaföldvári birtokos.

Kedden délelőtt Kovácsot felkeresték tiszaföldvári hozzátartozói, akik meglepetve hallották, hogy Kovács Gábor lopni akart. Kovács jómódu ember, nem volt szüksége arra, hogy ilyen csunya módon gyarapítsa vagyonát. A család szerint Kovács már régóta nem épelméjű és valószínű, hogy kóborlásai közben jutott el a Majzik György tanyájára.

Kovács Gábort kedden délben kocsira tették, hogy beszállítsák a vármegyei kórházba. Alig ért azonban a kocsit Tiszaföldvárra, Kovács, anélkül, hogy eszméletre tért volna, meghalt.

Majzik Károlyt a vizsgálóbíró letartóztatta. Most már a vizsgálat van hivatva kideríteni hogy hogyan is történt ez az eset a Majzik György tanyáján október negyedikére virradóra?

— **Az élelmes gazda.** Jól járt október hó 1-én egy kunszentmártoni gazda. Amikor épen a szántáshoz akart fogni, egy ló állított be a tanyájába. A gazda nem sokáig gondolkozott, hanem befogta a lovat és szántott vele. Azután haza hordta rajta a kukoricáját a városba, szóval adott dolgot a lónak, hogy az ne unja magát. Nyolc napig volt a gazdánál a ló, amikor hírét vette, hogy keresik a lovat. Mintha mi sem történt volna, felvitte a lovat a községhezához és átadta a rendőrségnek. A rendőrség azonban kíváncsi volt arra, hogy miért nem hozta be előbb a lovat. A gazda őszintén és röviden felelt: Azért, mert szüksége volt rá. Az ingyen szántást és hordást alighanem drágán fizeti meg a gazda.

— **Kivonat az anyakönyvből.** Kunszentmártonban 1915. augusztus 1-től október 1-ig születtek: Szabó Etelka, Szántó Anna, Hegedűs Kálmán, F. Szabó Pál, Udvarnoki Anna, Bódi István, Harangozó Mária, Imre Anna Mária, Zsemberi István, Blázsik Ferenc, Csomán Ilona, Balla Mária, Kovács Mária, Kardos Péter, Halász Julianna, Vigh Imre, Vigh Irma, Szabó Mihály József, Dancsó Antal, Gorlató Ferenc, Császi István, Kovács Ilona Mária, Árvai Mihály, B. Nagy János, Kiss András, Berta István, Seres János, Szaszko István. — **Házasságot kötöttek:** Bezzeg Mihály és S. Kovács Mária, Szántai Szántó Lajos és Szántó Irén, Bíró Sándor és Bodócs Terézia, Gyulai Tamás és Szikszai Erzsébet, Koncz Mátyás és Seres Erzsébet.

Felesmunkálatra

igen kedvező feltételek mellett **kiadó** a kunszentmártoni határban, vagyis beisőccseren levő **67 hold** jó minőségű **tanya—föld.** Értekezni lehet a tulajdonossal, özv. **Dobosy Dávidnéval Szentesen** I. ker. munkácsi-utca 2 sz. alatt.

Tábori posta

levélpapir borítékkal Legalkalmasabb levelezési mód a katonai szolgálatra bevonultakkal.

Kapható: **Wolf Dezső** papir- és írószerkereskedésében.

Wolf Dezső könyvnyomdájában egy ügyes fiu fizetés mellett

tanoncnak

felvétetik. — Értekezni lehet e lap nyomdájában.

Aranyat — vasért!

VASGYÜRÜK

kibélelését arannyal, vagy ezüsttel jutányos áron mellett készít DÉVAI JENŐ ékszerész

ORVOSOK

ajánlják, mint legelismeretebb köhögés ellen szert a **KAISER-féle**

Mell-karamellákat

a Három fenyő védjegygel.

Milliók használják

Köhögés

ellen. Rekedtség, elnyálkásodás, számarköhögés, katarus gégefájás stb. minden előforduló hűlés ellen.

6100 köszönős hálalevél orvosoktól s magánosoktól igazolják a biztos eredményt.

Étvágygerjesztő és legízletesebb bombonok. Csomagonként 20 és 40 fillér, dobozonként 60 fillérért kapható Kunszentmártonban

LUKÁCS ANDOR és POPOVITS GÁBOR
Tiszaföldváron **Goldman Adolf**
gyógytárában és minden hazai gyógytárban.

ÚJ TEMETKEZÉSI VÁLLALAT!

Tisztelettel van szerencsém Kunszentmárton és vidéke nagyrabecsült közönségét értesíteni, hogy teljesen új temetkezési üzletemet **BELEZNAY ISTVÁN** ur házában (TITTEL KÁROLY ur szomszédságában) helyeztem el, ahol is a mai kornak megfelelő s a legkényesebb igényeket is kielégítő LEGUJABB és LEGDISZESEBB

TEMETKEZÉSI vállalatot

rendeztem be. Raktáron tartok: **érckoporsót, fakoporsót, szemfedeleket, sirkoszorukat** és a temetkezéshez szükséges legújabb diszes ravatalozási cikkeket.

Új üveg gyász-kocsim kívánatra minden temetkezésnél rendelkezésre áll a nagyrabecsült közönségnek.

Amidőn erről a nagyérdemű közönséget értesíteni bátorodom, már ezuttal is kijelentem, hogy ugy olcsó árak tekintetében, mint a legpontosabb kiszolgálásról a nagyérdemű közönséget biztosítom.

Szives pártfogásukat kiváló tisztelettel kéri:

Várady Lajos

temetkezési vállalkozó.

Képes levelező-lapok nagy választékban.

Polgáriskolai tan-
könyvek, rajzesz-
közök és tanszerek
s általában minden-
féle iskolai cikkek
kaphatók.

Wolf Dezső

könyvnyomdája,
könyv-, papir- és írószer-
kereskedése

Kunszentmárton.

Mindenféle könyv-
nyomdai munkák a
legszebb kivitelben
gyorsan, pontosan
és kifogástalanul
készülnek.

Képes levelező-lapok nagy választékban.